

بررسی و مقایسه‌ی اصول پایداری در معماری بومی روستا (نمونه‌ی موردی: روستای چیمه نطنز)

سلوا فلاحی

f.salva27@yahoo.com

"فاطمه زارعی حاجی آبادی"، "بابک عالمی"، "مهدی اخترکاوان"

fatemehzareei67@gmail.com

alemi@kashanu.ac.ir

m_kavan@iust.ac.ir

دانشکده معماری و هنر دانشگاه کاشان

چکیده

آشکار شدن مشکلات ناشی از بی‌توجهی به اقلیم و تخریب محیط زیست در عصر حاضر مسأله توسعه پایدار را بیش از پیش مورد توجه قرار داده است. در این میان، عوامل پایداری یکی از مهم‌ترین فاکتورها در شکل‌گیری کالبدی مجتمع‌های زیستی می‌باشد که در این صورت شناخت تأثیرات متقابل معماری و محیط زیست حائز اهمیت می‌نماید. بررسی اقلیم و محیط زیست و چگونگی انطباق و سازگاری با آن مستلزم شناخت صحیح عوامل اقلیمی و راه‌حل‌های تعامل با آن‌هاست. نگاه به روستاها به عنوان نمونه‌هایی از مجتمع‌های زیستی که در همسازی مناسبی با محیط زیست قرار دارند و مطالعه چگونگی تعامل کالبد مصنوع آن‌ها با محیط، که همچون سامانه‌ای پویا و پایدار به حیات خود ادامه داده است، می‌تواند گامی مؤثر در جهت یافتن راه‌حل‌های بومی پاسخگو و با صرفه اقتصادی برای افزایش پایداری مجتمع‌های زیستی باشد. مقاله حاضر سعی دارد به روش توصیفی و تحلیلی و از طریق مطالعات میدانی و کتابخانه‌ای با بررسی ساختار بافت و معماری روستای چیمه، به عنوان نمونه‌ای با ساختار اکولوژیکی مناسب، به مطالعه دیدگاه‌ها و تجربیات گذشتگان در رسیدن به راه کارهایی جهت همسازي با محیط زیست با استفاده از حداقل امکانات پردازد. در پایان راه کارهایی بومی و اولیه ارائه می‌گردد که می‌توان با بهره‌گیری از این اصول در تعامل با ساخت و سازهای امروزی به روش‌هایی مناسب برای پایداری دست یافت.

کلمات کلیدی: معماری بومی، محیط زیست، پایداری، روستای چیمه